

Lumikki

Kirjoittanut Terttu Tupala

Miestä vilkkui viidakossa
hypistellen, hääriskellen,
kuka kullekin kumarsi.

Tuli yksi ylle muitten:
lumineito, kauniskaula,
tummatukka, kelväkulku,
punahuulilla hymyily,
aurinkoa antavampi.

Eipä jäänyt huomiotta.
Kaikki seitsemän sulasta
yltä päältä ymmällänsä,
soperrellen, suostutellen
lumikaulajoutsentansa
rinnallensa ruikuttivat.

Neito lähti, niin kuin kaikki
ovat kerran lähteäkseen.
Suori sorsana salolle,
kurkiauran kulkuteille?

Pelastuksen päivään asti
tyttörukka, kauniskasvo
lasisessa laivassansa
saaren synkeään sylissä.

Orvonkukka, kumma kukka
siellä huojuu hiljallensa.

Opetus:
Älä kutsu kukkaseksi!
Hä net Tuonen prinssi keksi.
Silloin turhaa huoli, hoppu:
henkäys – ja kaikki loppu.